

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ МІСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ

Вербовецька В. В., студентка 2 курсу факультету архітектури та містобудування

Шаламова Е. Ю., наук. керівник, асистентка кафедри Дизайну архітектурного середовища

Одеська державна академія будівництва і архітектури України

Актуальність теми доповіді. Проблема невідповідності якостей міського середовища нині стоїть перед багатьма містами нашої країни, у зв'язку з чим виникає необхідність удосконалення її якостей та надання їм властивостей стійкості. До основних факторів, що визначають необхідність широкого погляду на проблему стійкості міського середовища, можна віднести прогресуючу безособовість багатьох наших відкритих міських просторів та відсутності екологічного сенсу в їхній організації.

Мета доповіді - проаналізувати сутність та концепцію сталого розвитку територій. Основні відомості, які можуть допомогти сформуванню мислення про стійкі міста, знання про стійку людську діяльність, стійке споживання ресурсів, стійкий ландшафт, стійке проектування та будівництво, стійке місто, стійку країну.

1987 р. у доповіді ООН «Наше спільне майбутнє» було вперше визначено поняття сталого розвитку як розвитку, за якого нинішні покоління задовольняють свої потреби, не ставлячи під загрозу можливість майбутніх поколінь задовольнити свої потреби. Тоді ж було зазначено, що концепція сталого розвитку містить у собі три взаємопов'язані компоненти, а саме: екологічна, економічна та соціальна.

Екологічна компонента концепції сталого розвитку передбачає, насамперед, збереження можливості екосистеми Землі до самовідновлення. Адже від стану екосистеми залежить життя на Землі. Важливою умовою функціонування екосистеми є збереження біорізноманіття та якості компонентів навколишнього середовища (води, повітря, ґрунтів та ін.) на рівні, що забезпечує безпеку життя та здоров'я людини.

Економічна складова відрізняється тим, що враховує наслідки взаємовідносин між екологічними та економічними системами. Розглядає людину як один із важливих компонентів економічної системи, але тільки з тією умовою, що розвиток інтересів людей має відбуватися разом із еволюцією природи. Для людства важливо усвідомити той факт, що використання природних ресурсів не може бути нескінченним. Тому що їх використання згодом позбавить можливості їх відновлення, і тоді відбудеться глобальна екологічна катастрофа.

Суттю соціальної компоненти є вміння людей змінити свій світогляд і поведінкові настанови. Саме від їхньої поведінки залежить рівень якості життя.

На особливу увагу заслуговує і участь людини у справах щодо створення рівноправного товариства, ліквідації злиднів, зниження безробіття, забезпечення загальної початкової освіти, як ООН проголосив у своєму документі під назвою «Цілі розвитку тисячоліття» у вересні 2000 р. у Нью-Йорку.

Рис.1 Компоненти сталого розвитку міських територій.

Європейська стратегія сталого розвитку «Стійка Європа за найкращий світ» була прийнята 2001 року в Гетеборзі. У ній було задекларовано такі цілі:

- стримування процесу зміни клімату, використання альтернативних джерел енергетики;
- поліпшення здоров'я людей;
- відповідальне управління природними ресурсами;
- удосконалення транспортної системи та управління землекористуванням.

Формування сприятливого довкілля та підвищення його стійкості безпосередньо пов'язане з реабілітацією різних видів міських просторів і передбачає забезпечення жителів міст не тільки зручним та комфортним житлом, а й високим рівнем соціалізації просторового середовища міста.

Все більшого значення для реабілітації міського середовища набувають нині такі напрями творчої діяльності як дизайн архітектурного середовища, у тому числі міський та ландшафтний дизайн. Ці види містобудівної діяльності популярні сьогодні саме через необхідність забезпечити програми реабілітації міського середовища фахівцями високої професійної кваліфікації, що є важливим стратегічним кроком для майбутньої роботи з міським середовищем.

Основні результати дослідження. Проаналізовано, що сталий розвиток міських територій призводить до суспільного прогресу та економічного зростання міст. Для цього міста повинні відповідним чином плануватися і

управлятися, а традиційна діяльність учасників містобудівного процесу: будівельників, архітекторів та дизайнерів, має зазнати докорінних змін.

Щоб регулювати процеси розвитку міст, необхідно зрозуміти, що процес планування населених міст це генплан з урахуванням захисту навколишнього середовища та покращення його якісних характеристик.

Література:

1. Декларація Ріо-де-Жанейро щодо навколишнього середовища та розвитку [Електронний ресурс] https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_455#Text (дата звернення: 03.11.21).

2. Куценко В.І. Сталий розвиток: стратегія і тактика формування через призму соціогуманітарної сфери. – К.: ДУ ІЕПСР НАН України, 2012. – 167 с.

3. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН А/70/1 [Електронний ресурс]. <https://www.un.org/ru/ga/70/docs/70res1.shtml> (дата звернення: 03.11.21).

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ БІЗНЕС-МОДЕЛЮВАННЯ ДЛЯ ПІДПРИЄМСТВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА, ЯКІ НАДАЮТЬ КЕЙТЕРИНГОВІ ПОСЛУГИ

Кирніс Н. І., к.е.н., асистент кафедри готельно-ресторанної та курортної справи

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

В умовах економічної нестабільності та глобалізації економіки проблема використання досконалої системи управління підприємствами ресторанного господарства набуває особливого значення для забезпечення їх конкурентоспроможності. Підприємства ресторанного господарства досить чутливі до економічної нестабільності та світової загрози епідемії COVID-19.

За твердженням Баклацької Н.Ю., ресторанний бізнес займає друге місце за чуттєвістю до пандемії коронавірусу. Крім того, серед широкого спектру джерел, що впливають як на сам розвиток підприємств ресторанного бізнесу, так і на мінливість якості й асортименту ресторанних послуг, важливе місце посідає сам споживач послуг. У зв'язку з цим соціальна, біологічна та психологічна унікальність, інтелектуальна здатність, а також інформаційна база, імідж та образ життя споживача є головними ціннісними орієнтаціями. Все це фактично пояснює високу ступінь індивідуалізації ресторанних послуг [1]. Тому виникає потреба у пошуку методів удосконалення управління підприємств ресторанного господарства. Одним із ефективним інструментів управління є методи бізнес-моделювання. Моделювання бізнес-процесів використовується на практиці для вирішення широкого кола питань та є важливою складовою проєктів по реорганізації бізнес-процесів.

Шкіль Р.Т. стверджує, що основною сферою застосування бізнес-моделей є реінжиніринг бізнес-процесів. При цьому передбачається побудова моделей поточної й перспективної діяльності, а також плану й програми переходу з першого стану у другий. Будь-яке сучасне підприємство є складною